HUGO DE SANCTO VICTORE
Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35481
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

de pceptoē q̃ dr: qa aī pceptū p admonitionē ad obe
dientiā auditoris animū pparat. audi isrt. Hic nota obe
dientiā. Ds tuus. h nota grām. Ds unus ē. h doctna. qsi di
cet. Obediam exhibe. grām intelligē. ūitatē agnosce.
Qd audis. hoc ē obedia quā exigis. q̃ ds tuus ē. grā q̃ puenis.
q̃ ds unus. ueritas q̃ illuminaris. ⁊ pficis. Deū tuū au
di. qui tiā misediam exhibuit. ⁊ nec du tn ate seruitū
accepit. ut scias ab ipso ēē utrūq; scilicet q̃ ate exigit
opus uirtutis. ⁊ q̃ tp mittit pmiū retributionis. audi isrt.
hoc ē auscultā. acqesce. Omis enī uirtus ab obedia incipit.
q̃ admodū omne uitiū ab inobedia pcedit. frustra nāq;
vt inobedienti grā. vt ⁊ tumaci doctna. vt n intelligēti
pceptū dicet. Jdco audi pmū isrt. ut sis obediens.
ds tuus. ut deuot existas. ds unus ē. ut ūitatē agnoscas.
Deinde sequit pceptū. Jpsum adorabis. hoc pinet ad fi
dē. ⁊ illi soli seruies. hoc pinet ad opationem. fides enī
opans ex dilectione pfectū fae. qa nec op sn fide. nec fi
des cui tps suppetit accepta ē sn ope. Ptea adora rec
te cēdendo. serui bn opando. Queri autē potest. si id q̃ dixit.
ei soli adutrū referendū sit. ut dicat. ipsū solū adora
bis. ⁊ illi soli seruies. S; hoc qm stare potest. qa sepe in uetī
testamto scos uros n solū anglos adorasse. s; ⁊ hoies legi
mus. nec tn pptea alicubi reprhnsos inuenim. Et in no
uo ⁊ apls q̃ de fideles ad seruendū supioribus ⁊ platissū
mope exhortat. Seuendū v ē. qa alio m hominis. alio
m ds adorari pcepit. Jsu namq; uetī supiores qq;